

Sygn. akt VI Ka 210/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Monika Mazur

przy udziale przedstawiciela Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego we Wrocławiu Joanny Popadiuk

po rozpoznaniu w dniu 05 października 2022r.

sprawy G. K. ur. (...) w J.

s. S. i W. z domu J.

oskarżonego z art. 107 § 1 kks w związku z art. 9 § 3 kks

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika interwenienta i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 26 stycznia 2022 r. sygn. akt II K 338/19

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. K. w ten sposób, że:

1. w pkt I części dyspozytywnej obniża kwotę ustalonej stawki dziennej grzywny do 100 (stu) złotych,
2. w pkt II części dyspozytywnej dotyczącym orzeczenia o dowodach rzeczowych eliminuje sformułowanie „poprzez zniszczenie”,
3. w pkt III części dyspozytywnej jako podstawę prawną środka karnego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przyjmuje art. 34§2 kks, art. 41§2 k.k. i art. 43§1 k.k. w zw. z art. 20§2 kks i obniża okres na który orzeczono ten środek karny do 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 1020 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 1000 złotych za obie instancje.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 210/22	
Załącznik dołącza się w każdym	2		

<p>przypadku. Podać liczbę załączników:</p>		
<p>1. CZEŚĆ WSTĘPNA</p>		
<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26 stycznia 2022 r. sygn. akt II K 338/19</p>		
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>		
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>		
<p># oskarżyciel prywatny</p>		
<p># obrońca</p>		
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		G. K.	Uniewinnienie oskarżonego G. K. w innej sprawie od popełnienia przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s.	. Odpis prawomocnego wyroku w sprawie IV Ka 24/22 Sądu Okręgowego w Legnicy	k. 952 - 958
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2	G. K.	Uniewinnienie oskarżonego G. K. w innej sprawie od popełnienia przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s.	Odpis prawomocnego wyroku w sprawie IV Ka 524/21 Sądu Okręgowego w Legnicy	k.959 - 965	
,2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
1,2	Odpis prawomocnego wyroku w sprawie IV Ka 24/22 Sądu Okręgowego w Legnicy Odpis prawomocnego wyroku w sprawie IV Ka 524/21 Sądu Okręgowego w Legnicy	Dowody z dokumentów , niekwestionowane przez strony.			
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy					

<p>ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego: 1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę zapadłego orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony urządził i prowadził gry o charakterze</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>losowym organizowanych w celach komercyjnych, na urządzeniach elektronicznych o nazwach szczegółowo opisanych w części wstępnej wyroku, wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (dalej jako ustawa o grach hazardowych) podczas gdy ujawnione w toku postępowania okoliczności nie pozwalały na poczynienie tego rodzaju ustaleń;</p>		
<p>2.obraza przepisów prawa procesowego mająca wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie w zakresie ustalenia sprawstwa i winy oskarżonego zasady swobodnej oceny dowodów, pojęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami wiedzy i doświadczenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

życiowego, w sposób wykluczający możliwości ustalenia prawdy obiektywnej a polegające na:

a. dokonaniu istotnych dla sprawy ustaleń faktycznych w zakresie winy, zamiaru i świadomości działania oskarżonego w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i uznanie oskarżonego za winnego urządzania nielegalnych gier na automatach tylko i wyłącznie w oparciu o zeznania świadka E. R. oraz opinię biegłego R. R. która była niepełna i nierzetelna;

b. bezzasadne przyjęcie że oskarżony zdawał sobie sprawę z nielegalności podejmowanych działań, miał

zamiar realizacji wszystkich znamion strony przedmiotowej zarzucanego mu czynu, w sytuacji gdy powyższe nie polega na prawdzie i nie znajduje żadnego oparcia w treści złożonych przez oskarżonego wyjaśnień;

c. uznanie wyjaśnień oskarżonego nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz wskazujących że był zapewniany o legalności prowadzonej działalności oraz informowany o opiniach technicznych i prawnych fakt ten potwierdzających, za niewiarygodnych, w sytuacji gdy żaden dowód w sprawie nie pozostaje z powyższymi twierdzeniami oskarżonego w sprzeczności;

d. uznanie że oskarżony miał zamiar i świadomość

<p> prowadzenia gier z naruszeniem ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540) mimo że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na brak zamiaru i świadomości oskarżonego w tym zakresie; e. wadliwym przyjęciu, że oskarżony miał świadomość faktu nielegalnego funkcjonowania urządzeń w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy temu przeczy. </p>		
<p> 3.obraza przepisów prawa procesowego mająca wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k., w zw. z art. 170 k.p.k. i art. 201 k.p.k. poprzez bezzasadne oddalenie wniosków dowodowych oskarżonego i interwenienta ubocznego: z </p>	<p> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny </p>	

<p>zeznań świadka A. W. i o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu informatyki, mimo że powyższe dowody miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz pomimo tego, że opinia biegłego R. R. nie była pełna, jasna i wyczerpująca.</p>		
<p>4.rażąca niewspółmierność kary która wyrażała się w orzeczeniu wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej o charakterze polegającym na organizowaniu gier hazardowych na okres 3 lat oraz kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 150 zł. poprzez przecenienie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>przez Sąd I instancji ustalonych okoliczności obciążających oraz niedostrzeżenie żadnej okoliczności łagodzącej, a także nienależytą ocenę sytuacji zarobkowej i życiowej oskarżonego pod kątem ustalenia wysokości stawki dziennej grzywny.</p>		
<p>Apelacja pełnomocnika interwenienta ubocznego:</p> <p>5.wadliwość przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego która w konsekwencji doprowadziła do poczynania błędnych ustaleń faktycznych uczynionych następnie podstawą kwestionowanego orzeczenia a to:</p> <p>- naruszenie procedury tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. i art. 201 k.p.k. stosowanych w zw. z art.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

113 § 1 k.k.s.
w szczególności
poprzez brak
przeprowadzenia
dowodu z opinii
innego biegłego
czego
zaniechano w
wyniku
chybionego
uznania
pisemnej opinii
biegłego
sądowego R.
R. sporządzonej
w postępowaniu
przygotowawczym
oraz
przeprowadzonej
przez sąd
pisemnej,
uzupełniającej
opinii tego
samego biegłego
za pełną,
kompletną i
jasną w sytuacji
gdy biegły ten
spornych gier
dostępnych na
urzędzeniach
nigdy
empirycznie,
bezpośrednio
nie przebadał –
a to z powodu
braku aktualnej
licencji
umożliwiającej
uruchomienie
programów,
którą biegły nie
dysponował i
o udostępnienie
której nigdy
do nikogo nie
wystąpił, wobec
czego biegły nie
miał
jakichkolwiek

podstaw do
wydania w
sprawie
wiarygodnej
opinii
odpowiadającej
na postawione
mu pytania,
albowiem
oczywistością
jest brak
obiektywny brak
możliwości
dokonania
rzetelnej oceny
charakteru gier,
w tym pod kątem
ich losowości
bez ich
uruchomienia i
kompleksowego
zbadania
procesu
rozgrywki;

- naruszenie
procedury tj. art.
7 k.p.k. w zw.
z art. 193 § 1
k.p.k. i art. 193
§ 3 k.p.k. k.p.k.
stosowanych w
zw. z art.
113 § 1 k.k.s.
w szczególności
poprzez brak
przeprowadzenia
dowodu z opinii
innego biegłego
czego
zaniechano w
wyniku
chybionego
stwierdzenia
braku powodów
osłabiających
zaufanie do
bezstronności
biegłego mimo iż
jawią się one

jako oczywiste,
powodowane tak
względami
animozji
osobistych, jak i
niskimi
motywami
natury
ekonomicznej, a
do tego
wskazujące na
możliwość
naruszenia praw
przez biegłego,
przy biernej
akceptacji tego
rodzaju praktyk
przez
oskarżyciela
publicznego i
Sąd I instancji;

- naruszenie
procedury tj. art.
7 k.p.k. w zw. z
art. 53 § 20 k.k.s.
stosowanych w
zw. z art. 113 §
1 k.k.s. poprzez
odmówienie
wiary przy
orzekaniu
fundamentalnym
w sprawie
dowodom tj.
złożonym przez
interwencję
opiniom
technicznym
Jednostki
Badającej
Ministra
Finansów, mimo
że mają one
charakter
dokumentów
urzędowych,
albowiem
zostały wydane
przez podmiot

<p>ustawą umocowany i fachowo kompetentny do ich sporządzenia (por. art. 23f ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych - dalej ugh), stanowią zatem dowód na okoliczność tego, co zapisano w ich treści, szczególnie gdy w materiale dowodowym brak jest jakiegokolwiek dowodu przeciwko ich treści, albowiem nikt nigdy nie zanegował merytorycznej wartości tych dokumentów urzędowych;</p>		
<p>6. w konsekwencji naruszeń procedury wskazanych wyżej – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia a to poprzez dalece pochopne i zupełnie dowolne przyjęcie iż gry dostępne na spornych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>urządzeniach V. mają charakter losowy i tym samym hazardowy, chociaż jest to wniosek nieuzasadniony i zdecydowanie nieuprawniony na tle dowodów w sprawie zgromadzonych, lecz ocenionych jedynie wybiórczo i fragmentarycznie w szczególności przy pełnym pominięciu dowodów dla oskarżonego korzystnych i potwierdzających jego linię obrony.</p>		
<p>7. naruszenie prawa materialnego tj. art. 107 § 1 k.k.s. a to poprzez wadliwe jego zastosowanie mimo iż nie wykazano ziszczenia się kluczowej w tym przepisie przesłanki urządzania zabronionych gier na automatach do gier w rozumieniu art. 2 ust. 3 – 5 ugh, albowiem w sprawie brak jest</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>wartościowego, przekonywującego dowodu iż sporne urządzenia to automatu do gier w rozumieniu przywołanych regulacji ustawy, gdyż są to w swojej istocie urządzenia do gier logicznych V., co w sprawie udokumentowano w sposób wykluczający trafność poglądów przeciwnych, forsowanych przez oskarżyciela, a zaaprobowanych przez Sąd I instancji.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad.1,2,3,5,6</p> <p>Obydwaj skarżący formułując zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych i obraży prawa procesowego w istocie zmiierzali do zakwestionowania ustaleń Sądu</p>		

I instancji w jednym zakresie tj. odnośnie losowego charakteru gier urządzanych przez oskarżonego G. K. i w tym kontekście do zdyskredytowania opinii biegłego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier R. R.. Nie było kwestionowane w sprawie że oskarżony był prezesem zarządu spółki z o.o. (...)z siedzibą w L., że jako taki urządził i prowadził gry na trzech automatach do gier o nazwach i numerach wymienionych w zarzucie aktu oskarżenia w lokalu (...) w L. oraz że oskarżony nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gier. Skoro zatem wymienione zarzuty mimo zróżnicowanego ich sformułowania dotyczyły w istocie tej samej

kwestii
omówione
zostaną łącznie.

Sądowi
Okręgowemu z
urzędu wiadomo
jest, że sprawa
niniejsza nie jest
pierwszą sprawą
oskarżonego G.
K. prowadzoną
w Sądzie
Okręgowym w
Jeleniej Górze
w postępowaniu
odwoławczym,
dotyczącym
przestępstwa
skarbowego z
art. 107 § 1
k.k.s. Wcześniej
wydane były
prawomocne
rozstrzygnięcia
choćby w
sprawach VI
Ka 102/22 czy
VI Ka 317/22.
Stany faktyczne
i prawne w
wymienionych
sprawach były
zbliżone do
sprawy
niniejszej,
dotyczyły one
automatów do
gier o tożsamych
nazwach i
charakterze
działania (typ
video), o
nagrody
pieniężne lub
rzeczowe, tak
jak automaty H.
(...), H. (...),
H. (...) będące
przedmiotem

postępowania w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy w wyżej wymienionym składzie podziela zapatrywania prawne wyrażane w wyżej wymienionych sprawach, stąd powołuje się na zbliżoną argumentację. Nie zmieniają tej oceny odpisy orzeczeń innych sądów przedkładane przez skarżących w toku postępowania.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet o wygrane lub rzeczowe, w których gra zawiera element

losowości. W sytuacji gdy wynik prowadzonej gry nie zależy od umiejętności prowadzącego grę, jego wiedzy, zręczności lecz charakteryzuje się przypadkowością, gra taka z pewnością zawiera element losowości. Co więcej, nawet jeżeli element przypadkowości połączony jest z pewnymi elementami dodatkowymi mającymi sugerować wpływ grającego na wynik (np. wykorzystanie przez grającego dodatkowych fakultatywnych opcji w grze) taka sytuacja nie pozbawia gry charakteru losowego, jeżeli w konsekwencji gra zależy od przypadku (zob. wyrok NSA z 30.09.2014 r. II GSK 1852/13 LEX nr 1572655; wyrok NSA z 17.12.2014 r. II GSK 1713/13 LEX nr 1637101; wyrok NSA z 27.10.1999 r. II

SA 1095/99 LEX
nr 4627).

W niniejszej
sprawie
podstawowymi
dowodami
wskazującymi na
sprawstwo i
winę
oskarżonego
(wyłaczywszy
opinię biegłego
R. R. o
czym poniżej)
były zeznania
świadka -
funkcjonariusza
celnego E. R.
oraz
przeprowadzony
przez tego
świadka
eksperyment
procesowy na
miejscu
ujawnienia
automatów do
gry, utrwalony
na płycie CD,
protokół
zatrzymania
rzeczy i protokół
ogłędzin rzeczy
(k. 8 - 22 , k.
36 - 37). Należy
wskazać tutaj
na fragment
zeznań świadka
E. R. dotyczący
przeprowadzonego
eksperymentu.
Świadek
zeznawał „...
postanowiłem
przeprowadzić
na urządzeniach
eksperyment
kontrolny celem
ustalenia czy

na urządzeniach
można rozegrać
gry na które
gracz nie ma
wpływu...
eksperyment
przeprowadziłem
w trybie
rzeczywistego
działania
urządzeń
prowadząc gry z
„pozycji gracza”.
W wyniku
przeprowadzonych
czynności
stwierdziłem że
na urządzeniach
zainstalowane
były gry których
grafika i inne
cechy wizualne
były typowe dla
automatów do
gier
hazardowych...
Tabele
wygranych
świadczyły o
możliwości
uzyskania w
trakcie gry
wygranych które
ustalane były
na podstawie
układów symboli
graficznych
tworzonych na
wirtualnych
walcach....Każda
gra
uruchamiana
przez gracza
przyciskiem
Start polegała
na obróceniu się
i samoczynnym
zatrzymaniu
wirtualnych
walców a wynik

gry ustalany
był...na
podstawie
układu symboli
graficznych na
walcach po ich
zatrzymaniu
się...
Stwierdziłem
również, że w
trakcie gry gracz
nie miał wpływu
na moment
zatrzymania się
walców a tym
bardziej na
układ symboli
graficznych na
walcach po ich
zatrzymaniu, co
stanowi o tym, że
nie miał wpływu
na wynik gry.
Układ symboli
na walcach był
przypadkowy i
od gracza
całkowicie
niezależny...
generowany był
przez program
gry
zainstalowany w
urządzeniu...lecz
w sposób
nieznany dla
gracza...
ustaliłem że w
urządzeniach...
naciśnięcie
przycisku
POMOC
powodowało
wyświetlenie na
ekranie tabel z
układami
symboli
graficznych....Tych
układów jest
zawsze 1.000

000, po 9
układów na
stronie, co daje
ponad 111 000
stron, które
w każdej grze
musiałby gracz
przejrzeć
przyglądając się
każdemu
układowi, aby
sprawdzić
przyszły wynik
gry, co jest
niemożliwe” (k.
36 – 37).
Wiarygodności
dowodów
powyższych
skarżący co
do zasady nie
kwestionowali.

Zważywszy na
powyższe w
ocenie Sądu
Okręgowego Sąd
I instancji
prawidłowo
ustalił, że
prowadzone w
lokalu (...)w L.
przy ul. (...) gry
na 3 automatach
wskazanych w
zarzucie aktu
oskarżenia były
grami losowymi,
a w każdym
razie zawierały
element
losowości.
Stwierdzenie tej
okoliczności
przez biegłego R.
R. w wydanej
opinii nie było
niezbędne, samo
zaś
dopuszczenie

opinii biegłego w sprawie nie było bezwzględnie konieczne. Rolą biegłego było co najwyżej zrekonstruowanie zasad działania zabezpieczonych automatów do gier, co zresztą wynikało także z zeznań świadka E. R. i z eksperymentu procesowego. Tym bardziej zbędne było dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu gier na automatach jak to postulowali skarżący. Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów wskazanych powyżej Sąd I instancji uprawniony był do oceny kluczowego dla wydania rozstrzygnięcia zagadnienia tj. losowości gier. Wbrew powtarzanemu w apelacjach zarzutowi naruszenia art. 7 k.p.k. dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów nie jest dowolna, Sąd ten

dysponując na
rozprawie
głównej
walorem
bezpośredniości
władny był
jednym
dowodom dać
wiarę, w
szczegółności
tym
wymienionym
powyżej, innym
zaś odmówić
wiarygodności,
co odnosi się
w szczególności
do wyjaśnień
oskarżonego.

Swoje
stanowisko Sąd
Rejonowy choć
nieco
powierzchnie
to jednak
dostatecznie
argumentował w
pisemnym
uzasadnieniu
wyroku.

Jedynie na
marginesie
wskazać należy,
że nie jest
przedmiotem
niniejszego
postępowania
odwoławczego
ocena uczciwości
biegłego R. R.
w tym także
prawidłowości
pobieranego
przez niego
wynagrodzenia
w tej lub innych
sprawach,
zwłaszcza w
sytuacji gdy

jego opinia nie
decydowała o
rozstrzygnięciu
końcowym
sprawy. W tym
kontekście nie
ma istotnego
znaczenia
domniemany
„brak aktualnej
licencji
umożliwiającej
uruchomienie
programów,
którą biegły nie
dysponował”, co
poza wszystkim
nie pozbawia go
statusu biegłego
sądowego.

Skarżący
pełnomocnik
interwenienta
przecenia także
znaczenie opinii
technicznych
Jednostki
Badającej
Ministra
Finansów które
nie dotyczą
przecież tych
konkretnych 3
automatów do
gier
zainstalowanych
w L. w
lokalu (...) przy
ul. (...)Zdaniem
Sądu
Okręgowego
prawidłowo
oceniony
materiał
dowodowy
zebrany w
sprawie
jednoznacznie
świadczy że

oskarżony z
pełną
świadomością
urządzał i
prowadził gry
hazardowe w
tym lokalu.

Ad. 7

Zważywszy na
całą powyższą
argumentację
niezasadny był
także zarzut
naruszenia
prawa
materialnego tj.
art. 107 § 1
k.k.s. Oskarżony
swoim
działaniem
wyczerpał
ustawowe
znamiona
zarówno strony
przedmiotowej
jak i strony
podmiotowej
tego przepisu.
Jeszcze raz
podkreślić
należy że nie
sposób zgodzić
się jakoby gry
urządzane przez
oskarżonego
były wyłącznie
grami
logicznymi V.
i nie zawierały
elementu
losowości. Cała
powyższa
argumentacja
temu przeczy.
Podkreślić także
należy, że
pojęcie

urządzania gier na automatach należy interpretować szeroko, także jako m.in. udostępnienie urządzeń do gier, zarządzanie tym sprzętem, zawarcie umowy najmu lokalu w którym automaty zostały wstawione i.t.d.

Ad. 4

Zawarty w apelacji obrońcy zarzut rażącej niewspółmierności kary i środka karnego był zasadny. Obecna sytuacja materialna oskarżonego eksponowana w apelacji obrońcy i jego sytuacja rodzinna a także stopień zawinienia i okres od którego oskarżony funkcjonuje w branży hazardowej (od 2017 r., jak wskazano w apelacji) przemawiały za obniżeniem w szczególności stawki dziennej grzywny i okresu na który orzeczono

<p>środek karny zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegających na organizowaniu gier hazardowych. Sąd Okręgowy uznał, że kwotę stawki dziennej grzywny należy obniżyć do 100 zł (co oznacza grzywnę w kwocie 10.000 zł w przeliczeniu ze stawek dziennych, zamiast 15.000 zł orzeczonej przez Sąd Rejonowy) zaś okres stosowania środka karnego skrócić z 3 do 2 lat.</p>		
<p>Wniosek.</p>		
<p>1.zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Sądowi I instancji;</p> <p>uchylenie i wyroku i umorzenie postępowania tzw. absorpcyjne na podstawie art. 11 § 1 k.p.k.</p> <p>(apelacja obrońcy oskarżonego i wniosek obrońcy oskarżonego złożony na rozprawie odwoławczej)</p>		
<p>2.zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego oraz uwzględnienie interwencji co do spornych urządzeń do gier logicznych V. i orzeczenie ich zwrotu spółce ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p> <p>(apelacja pełnomocnika interwenienta ubocznego)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach</p>		

uznania wniosku
za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny.

Ad.1 i 2

Wnioski zawarte
w obydwu
apelacjach były
tożsame i
zmierzały do
wydania przez
Sąd Odwoławczy
wyroku
reformatoryjnego
poprzez
uniewinnienie
oskarżonego,
względnie
wyroku
kasatoryjnego.
Wnioski okazały
się niezasadne
mając na uwadze
całą
argumentację
przedstawioną
powyżej,
odnoszącą się
do stawianych
w apelacjach
zarzutów.

W apelacjach nie
sformułowano
wniosku o
umorzenie
absorpcyjne,
niemniej skoro
taki wniosek
wyartykułowany
został przez
obrońcę na
rozprawie
odwoławczej
odnieść należało
się także do
niego. Wniosek

był niezasadny z dwóch powodów. Formalny powód jest taki, że umorzenie postępowania na podstawie art. 11 § 1 k.p.k. powinno być decyzją Sądu I instancji, nie zaś Sądu Odwoławczego podjętą w wyniku odwołania od wyroku skazującego. Tak też następowało w sprawach w których kserokopie orzeczeń obrońca przedłożył na rozprawie odwoławczej (k. 966 – 971). W niniejszej sprawie Sąd I instancji nie znalazł podstaw do umorzenia absorpcyjnego. Ponadto nie wykazano w sprawie by wobec oskarżonego G. K. zapadały wcześniej wyroki skazujące w takiej ilości i o takim wymiarze kar aby czyniły ukaranie w niniejszej sprawie oczywście

niecelowym,
przeciwnie,
skarżący
koncentrowali
się na
wykazywaniu, że
oskarżony był
uniewinniany w
innych
sprawach, na
co przedkładali
odpisy orzeczeń.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Zwiąże o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.
**ZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**Sąd
Okręgowy**

**utrzymał
zaskarżony
wyrok w
mocy w części
dotyczącej
sprawstwa i
winy
oskarżonego
G. K., kosztów
sądowych za
postępowanie
pierwszoinstancyjne
(pkt IV
zaskarżonego
wyroku), a
w zakresie
orzeczonej
kary
grzywny,
środka
karnego
zakazu
prowadzenia
działalności
gospodarczej
i przepadku
dowodów
rzeczowych
(pkt I, II i III
zaskarżonego
wyroku) w
części nie
obejmującej
zmiany
wyroku z pkt
I części
dyspozytywnej
Sądu
Okręgowego.**

Zwięźle o
powodach
utrzymania w
mocy

Mając na
uwadze
argumentację
przedstawioną

<p>powyżej, w wyżej wymienionej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. K. w ten sposób że w pkt. I części dyspozytywnej obniżył kwotę ustalonej stawki dziennej grzywny do 100 złotych, w pkt II części dyspozytywnej dotyczącym orzeczenia o dowodach rzeczowych wyeliminował sformułowanie „przez zniszczenie”, w pkt III części dyspozytywnej jako podstawę prawną</p>		

<p>środka karnego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przyjął art. 34 § 2 k.k.s., art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. i obniżył okres na który orzeczono ten środek karny do 2 lat.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Zasadność obniżenia wysokości kary grzywny w sposób wyżej wskazany i skrócenia do 2 lat okresu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej o charakterze polegającym na organizowaniu gier hazardowych omówiona została powyżej przy rozpoznawaniu zarzutu apelacji obrońcy. Uzupełnienie podstawy</p>	

prawnej
wymierzenia
wymienionego
środka karnego
- poza zarzutami
apelacji - było
konieczne,
wszak
postępowanie co
do zasady
prowadzone
było w oparciu o
przepisy
kodeksu karnego
skarbowego a
art. 34 §
2 k.k.s. jest
fundamentalny
dla orzekania w
tym zakresie, z
kolei art. 20 §
2 k.k.s. i art. 43
§ 1 k.k. stanowią
podstawę
wyznaczenia
granic
czasowych tego
środka. Ponadto
zdaniem Sądu
Okręgowego nie
było podstawy
do rozstrzygnięcia
w wyroku o
zarządzeniu
zniszczenia
dowodów
rzeczowych w
postaci
automatów do
gier wraz z
przewodami i
zawartością, nie
zachodzą
okoliczności z
art. 31 § 5 k.k.s.,
możliwa wydaje
się sprzedaż
tych rzeczy
uprawnionym

podmiotom (art. 30 § 5a k.k.s).			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie art. 627 k.p.k. w		

	zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 1020 zł. (1000 zł. opłata za obie instancje + 20 zł. ryczałt za doręczenia).	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do całości wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik interwenienta ubocznego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do całości wyroku	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana